

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในพันธบัตรสถาบันบริหารกองทุน
พลังงาน (องค์การมหาชน) มีทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิด

2.1.1 ทฤษฎีเรื่องการจัดสรรเงินลงทุน คือกระบวนการพิจารณาในการลงทุนและ
ตัดสินใจว่าจะกระจายความมั่งคั่งของผู้ลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ
การลงทุน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548ก)

ความต้องการลงทุนของบุคคลทั่วไปจะแตกต่างกันตามช่วงอายุ สถานภาพทาง
การเงิน การวางแผนชีวิต และความต้องการใช้เงิน ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการลงทุนตาม
ช่วงอายุ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่

- 1) **ระยะสะสม** เป็นระยะสำหรับคนทำงานวัยหนุ่มสาว พยายามที่จะสะสม
สินทรัพย์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ผู้ลงทุนประเภทนี้จะยอมรับความเสี่ยงสูงเพื่อ
แลกกับผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่สูงกว่าปกติ
- 2) **ระยะมั่นคง** เป็นระยะของคนวัยกลางคน มีรายได้สูงและไม่มีภาระหนี้ หรือ
ใกล้หมดภาระหนี้สิน บุคคลในระยจะเริ่มต้นลงทุนอย่างจริงจัง โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อใช้จ่าย
ยามเกษียณ และมุ่งเน้นการลงทุนที่จะสามารถรักษาเงินต้นไว้มิให้สูญหาย
- 3) **ระยะการใช้จ่าย** เริ่มตั้งแต่บุคคลนั้นเกษียณอายุจากการทำงาน รายได้ลดลง
หมดภาระในการทำงาน บุคคลในระยจะเริ่มใช้จ่ายเงินที่ได้มากจากการลงทุนในอดีต การลงทุน
ของบุคคลในระยจะรับความเสี่ยงได้ลดลง และตระหนักถึงความมั่นคงของการลงทุน ควบคู่ไป
กับการพยายามปกป้องความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อที่จะทำให้ค่าของเงินลดลง
- 4) **ระยะการอุทิศ** เป็นระยะที่บุคคลมีความมั่งคั่งพร้อมกับอายุเพิ่มขึ้นมาก เมื่อ
บุคคลนั้นแน่ใจว่าเขามีเงินส่วนเกินจากค่าใช้จ่าย และเงินสำรองยามฉุกเฉินอย่างเพียงพอแล้ว ก็จะ
แบ่งปันเงินส่วนเกินแก่ลูกหลาน และการกุศล การลงทุนของคนในระยจะเน้นการลงทุนที่มี
รายได้แน่นอน มีความเสี่ยงน้อย และผลตอบแทนต้องเพียงพอสำหรับใช้จ่ายตามความต้องการของ
บุคคลนั้น

2.1.2 ทฤษฎีเรื่ององค์ประกอบของตราสารหนี้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2548 และตลาดตราสารหนี้ Bond Electronic Exchange: BEX, 2549 : ออนไลน์) ได้แก่

- 1) ผู้ออกตราสารหนี้ (Issuer name) คือ ผู้ออกตราสารหนี้ ซึ่งอยู่ในสถานะเป็นผู้กู้
- 2) ประเภทของตราสารหนี้ คือ ข้อมูลที่ระบุประเภทของตราสารหนี้ นั้น เช่น หุ้นกู้ไม่มีประกัน หุ้นกู้ค้ำยสิทธิ เป็นต้น
- 3) วันครบกำหนดไถ่ถอน (Maturity date) คือ วันครบกำหนดไถ่ถอนหรือวันหมดอายุ ที่ผู้ออกหุ้นกู้ต้องจ่ายชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยที่คงเหลือทั้งสิ้นคืนแก่ผู้ถือหุ้นกู้
- 4) มูลค่าที่ตราไว้ (Par Value) หมายถึงมูลค่าที่ระบุไว้ในตราสารหนี้แต่ละหน่วยที่ผู้กู้จะต้องชำระคืนให้กับผู้ถือตราสารหนี้ นั้น เมื่อครบกำหนด เช่น 1,000 บาท
- 5) อัตราดอกเบี้ย (Coupon rate) คือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องกำหนดตั้งแต่วันที่ออกหุ้นกู้ นั้น อาจเป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ หรืออัตราดอกเบี้ยลอยตัว
- 6) งวดการจ่ายดอกเบี้ย (Payment frequency) ต่อปี คือ จำนวนครั้งของการจ่ายดอกเบี้ย ในรอบปี เช่น 2 ครั้งต่อปี หมายถึงการจ่ายดอกเบี้ยทุกรอบ 6 เดือน (Semi-annually) หรือ 4 ครั้งต่อปี หมายถึงการจ่ายดอกเบี้ยทุกรอบ 3 เดือน (Quarterly)
- 7) ข้อสัญญา (covenants) หมายถึงเงื่อนไขที่ผู้ออกจะต้องปฏิบัติตาม หรือเงื่อนไขปฏิบัติตลอดอายุของหุ้นกู้
- 8) อันดับความน่าเชื่อถือของตราสารหนี้ (Issue rating) คือ อันดับเครดิต ที่สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือประกาศ เพื่อสะท้อนความสามารถ ของการชำระหนี้ ของตราสารหนี้ นั้นๆ อันดับเครดิตสูง จะสะท้อนถึงความเสี่ยง ของการไม่ได้รับชำระหนี้ตามกำหนด น้อยกว่าตราสารหนี้ที่มีอันดับเครดิตต่ำกว่า

2.1.3 ทฤษฎีโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541)

ทฤษฎีโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior Model) เป็นการศึกษา เหตุจูงใจให้ซื้อสินค้าหรือบริการ โดยมีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการซื้อสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ สิ่งกระตุ้นทางการตลาด และสิ่งกระตุ้นภายนอก

1. สิ่งกระตุ้นทางการตลาด ซึ่งนักการตลาดจะใช้ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix หรือ 4 P's) หมายถึงตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ เพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วยเครื่องมือต่อไปนี้

1.1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึงสิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ อาจมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบไปด้วยสินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กร บุคคล

1.2. ราคา (Price) หมายถึง คุณค่าผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ราคาเป็นต้นทุนของลูกค้า ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่าผลิตภัณฑ์กับราคาผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคาเขาก็จะตัดสินใจซื้อ

1.3. การจัดจำหน่าย (Place or Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทางซึ่งประกอบไปด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์กรไปยังตลาด

1.4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ

2. สิ่งกระตุ้นภายนอก ที่ไม่อาจควบคุมได้ ประกอบด้วย

2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่นภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของผู้บริโภค

2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological)

2.3. สิ่งกระตุ้นด้านกฎหมายและการเมือง (law and Political) เช่น การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝาก

2.3 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่นขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ในเทศกาลต่าง มีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

2.1.4 ทฤษฎีผลตอบแทนจากการลงทุน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2549 : ออนไลน์)

ผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรหรือหุ้นกู้ทั้งจากตลาดแรกและตลาดรอง ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยตามระยะเวลาที่ถือครอง และในกรณีที่ผู้ลงทุนขายหุ้นกู้นี้ก่อนครบกำหนด อาจได้รับผลกำไรหรือขาดทุนจากการขายได้

1) อัตราดอกเบี้ย หมายถึงผลตอบแทนที่ผู้ออกพันธบัตรหรือหุ้นกู้ต้องจ่ายให้แก่ผู้ถือตราสารหนี้

2) กำไร/ขาดทุนจากการขาย (Capital gain/loss) หมายถึงผลกำไรจากการที่ราคาของตราสารหนี้เพิ่มขึ้นจากตอนซื้อ หรือขาดทุนเมื่อราคาของตราสารหนี้ลดลงจากเมื่อตอนซื้อ

ซึ่งอาจเป็นสาเหตุมาจากการที่อัตราดอกเบี้ยในตลาดขยับขึ้นหรือลง คือเมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเพิ่มขึ้น ราคาของตราสารหนี้จะลดลง และเมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดลดลง ราคาของตราสารหนี้จะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ราคาของตราสารหนี้ยังขึ้นอยู่กับความสามารถในการจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยของผู้ออกหรือโอกาสที่ผู้ออกจะผิดนัดในการจ่ายดอกเบี้ยและเงินต้น (Probability of default) ถ้าผู้ออกมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยและเงินต้นสูงขึ้น อัตราผลตอบแทนจากตราสารหนี้จะลดลง นั่นคือราคาของตราสารหนี้จะสูงขึ้น และในทางกลับกันหากคาดว่าผู้ออกตราสารมีความสามารถในการจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยลดลง ราคาของตราสารหนี้ก็จะลดลง

2.1.5 ทฤษฎีความเสี่ยงในการลงทุนในตราสารหนี้ (จรัญต์ สังข์แก้ว, 2547)

การลงทุนในตราสารหนี้มีความเสี่ยงจากสาเหตุต่างๆ หลายประการ เช่น

1) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในตลาด (Interest rate

risk)

ตราสารหนี้ที่มีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยคงที่ จะมีความเสี่ยงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยในตลาด กล่าวคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยตลาดสูงขึ้นหรือต่ำลง จะทำให้ราคาของตราสารหนี้ที่เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้าม ทั้งนี้เพื่อเป็นการปรับระดับราคาของตราสารหนี้เพื่อให้ได้อัตราผลตอบแทนตามอัตราดอกเบี้ยตลาด ดังนั้นผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงด้านราคาของตราสารหนี้ (Price risk) นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในตลาดยังส่งผลให้เกิด ความเสี่ยงจากการนำผลตอบแทนไปลงทุนต่อ (reinvestment risk) ให้ได้ผลตอบแทนเท่าเดิม

2) ความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้ (Credit risk หรือ Default risk)

เป็นความเสี่ยงที่ผู้ออกตราสารหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ทั้งดอกเบี้ยและเงินต้นได้ตามที่กำหนดไว้ โดยมีสาเหตุจากปัญหาภายในของบริษัท และ/หรือปัจจัยทางเศรษฐกิจหรือปัจจัยอื่นๆ ในปัจจุบัน สำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้ออกกฎเกณฑ์กำหนดให้หุ้นกู้ที่ออก และเสนอขายต้องจัดให้มีอันดับเครดิต ของตราสารหนี้ (Credit rating) และจะต้องทบทวนอย่างน้อยทุกปี เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่นักลงทุนในเรื่องความเสี่ยงของการผิดนัดชำระหนี้ของผู้ออกตราสารหนี้

3) ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่อง (Liquidity risk)

หมายถึงความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถเปลี่ยนตราสารหนี้เป็นเงินสดได้ในเวลาอันรวดเร็วโดยไม่ขาดทุน สำหรับการซื้อขายตราสารหนี้ในประเทศไทยส่วนใหญ่มีสภาพคล่องน้อย ปริมาณการซื้อขายไม่สูงมากนัก และอัตราการเปลี่ยนมือยังคงอยู่ในระดับต่ำ มีเพียงพันธบัตรรัฐบาลบางรุ่นที่มีปริมาณการซื้อขายจำนวนมาก ดังนั้น ในกรณีที่นักลงทุนที่ซื้อตรา

สารหนี้ในตลาดแรกแล้วและต้องการขายเมื่อขามจำเป็นอาจประสบกับปัญหาความไม่มีสภาพคล่องของหุ้นกู้ตราสารหนี้ และหากขายได้ก็อาจขายในราคาต่ำมาก แต่สำหรับผู้ลงทุนที่มุ่งจะถือพันธบัตรไปจนครบกำหนดไถ่ถอน ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องจะคือยความสำคัญลง

4) ความเสี่ยงจากอายุไถ่ถอน

ตามปกติตราสารหนี้ที่มีอายุไถ่ถอนยาวจะให้อัตราผลตอบแทนมากกว่าตราสารหนี้ที่มีอายุไถ่ถอนสั้นกว่า เนื่องจากอายุไถ่ถอนที่ยาวนานกว่าจะเผชิญกับความไม่แน่นอนมากกว่า อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่มีการคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยจะเปลี่ยนแปลง เช่นมีแนวโน้มลดลงอันทำให้อัตราผลตอบแทนระยะสั้นสูงกว่าอัตราผลตอบแทนระยะยาว (ภาวะที่ yield curve ทอดลง) ส่วนในสถานการณ์ที่มีการคาดการณ์ว่าอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มสูงขึ้น อัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ระยะยาวจะสูงกว่าอัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ระยะสั้น (ภาวะที่ yield curve ทอดขึ้น)

5) ความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อ (Inflation risk)

หมายถึงความเสี่ยงที่ทำให้อำนาจซื้อของเงินลดลง (Purchasing power risk) เนื่องจากสินค้ามีราคาสูงขึ้น ซึ่งพันธบัตรที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่จะมีความเสี่ยงประเภทนี้ เนื่องจากจะได้รับผลตอบแทนที่แท้จริง (Real rate of return) ลดลง

6) ความเสี่ยงจากการถูกเรียกไถ่ถอนก่อนกำหนด

ตราสารหนี้บางประเภท มีเงื่อนไขกำหนดไว้ว่าผู้ออกตราสารสามารถเรียกไถ่ถอนเงินต้นก่อนกำหนดได้ ซึ่งโดยทั่วไปหากผู้ออกมีกระแสเงินเพียงพอ และอัตราดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายแพงกว่าอัตราดอกเบี้ยในตลาด ผู้ออกพันธบัตรก็จะใช้สิทธิ์ในการไถ่ถอนตราสารหนี้ก่อนครบกำหนด ทำให้ผู้ลงทุนมีความเสี่ยงในการหาแหล่งลงทุนใหม่เนื่องจากในสภาวะดังกล่าวอัตราดอกเบี้ยในตลาดลดลง

7) ความเสี่ยงจากกฎระเบียบของรัฐ (Legal risk)

เป็นความเสี่ยงอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบต่างๆของรัฐ อันส่งผลทั้งผู้ออกตราสารหนี้และผู้ลงทุนในตราสารหนี้ เช่น การเปิดเสรีทางการค้า ทำให้บางธุรกิจเสียเปรียบด้านต้นทุน และประสบปัญหาต่อมา

8) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ไม่คาดคิด

เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากเหตุการณ์ต่างๆอันไม่คาดคิด เช่นจากภัยธรรมชาติ สึนามิ แถบทะเลอันดามันเมื่อปลายปี 2547 อันส่งผลกระทบต่อธุรกิจท่องเที่ยว หรือจากโรคระบาด เช่น โรคไข้หวัดนก ทำให้ธุรกิจส่งออกไก่แช่แข็งเกิดปัญหาไม่สามารถส่งสินค้าออกได้ อันส่งผลกระทบต่อไปถึงความสามารถในการชำระหนี้ที่ลดลงของผู้ออกพันธบัตร

9) ความเสี่ยงจากประเภทตราสารหนี้

พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้เอกชนมีประกัน หุ้นกู้เอกชนไม่มีประกัน จะมีความเสี่ยงต่างๆกันตามความมั่นคงของผู้ออกและหลักประกันความมั่นคงของตราสาร

10) ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate risk)

เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในตราสารหนี้ที่จ่ายเงินต้นและอัตราดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศ ทำให้ผู้ลงทุนมีความเสี่ยงที่ได้รับเงินลดลงเมื่อค่าเงินบาทแข็งขึ้น

2.1.6 แนวคิดเรื่องผลตอบแทนและความเสี่ยง (Risk & Return) (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2549 : ออนไลน์)

เปรียบเทียบความเสี่ยงในการลงทุนระหว่างตราสารแต่ละประเภท รูปแบบการลงทุนในปัจจุบันอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

- การฝากเงิน
- การลงทุนในพันธบัตร หรือตราสารหนี้อื่น
- การลงทุนในหุ้น

การฝากเงิน

ส่วนใหญ่แล้วผลตอบแทนจากการฝากเงินจะต่ำกว่าการลงทุนอีก 2 ประเภท แต่จะมีความเสี่ยงน้อยกว่า โดยเฉพาะในปัจจุบันที่รัฐบาลค้ำประกันให้แก่ผู้ฝากเงิน (ในกรณีของประเทศไทย)

การลงทุนในพันธบัตร หรือตราสารหนี้อื่น

ตราสารหนี้ส่วนใหญ่จะมีการจ่ายดอกเบี้ยเป็นงวด และจะคืนเงินต้นเมื่อครบกำหนด ดังนั้นผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงเรื่องความสามารถชำระ ดอกเบี้ยและเงินต้นของผู้ออกตราสาร ตัวอย่าง เช่น ถ้าผู้ออกตราสารหนี้เป็นรัฐบาล จะมีความเสี่ยงดังกล่าวน้อยหรือไม่เสี่ยง ดังนั้นผลตอบแทนจึงน้อยกว่าในกรณีที่ผู้ออกตราสารมีความน่าเชื่อถือน้อย ซึ่งต้องให้ดอกเบี้ยสูงขึ้นเพื่อมาชดเชยความเสี่ยง

นอกจากความเสี่ยงด้านผู้ออก (credit risk) แล้ว ผู้ลงทุนในพันธบัตรจะยังมีความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยที่จะทำให้ราคาพันธบัตรเปลี่ยนแปลงได้ อย่างไรก็ตามผู้ถือตราสารเปรียบเสมือนเป็นเจ้าของผู้ออกตราสาร ดังนั้นมีสิทธิเรียกร้องจากผู้ออก จึงอาจถือว่ามีความเสี่ยงน้อยกว่าการถือหุ้น

การลงทุนในหุ้น

การลงทุนในหุ้นถือว่ามีความเสี่ยงสูงสุดเมื่อเทียบกับการลงทุน 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากการลงทุนในหุ้นผู้ลงทุนเปรียบเสมือนเป็นเจ้าของกิจการ หากกิจการล้มเหลวอาจเกิดการขาดทุนได้ ดังนั้นการลงทุนในหุ้นมีโอกาสที่จะไม่ได้เงินคืนคืน

2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วิชา สุวรรณฤทธาสน์ (2542) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกู้ด้วยสิทธิของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อหุ้นกู้ด้วยสิทธิของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด ได้แก่ อัตราผลตอบแทน และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในขณะนั้น รองลงมาได้แก่ผลกำไรของธนาคาร ความเชื่อมั่นในตัวธนาคาร ภาวะเศรษฐกิจ ผลการดำเนินงานของธนาคาร รวมทั้งในเรื่องชื่อเสียงและฐานะของธนาคารพาณิชย์ตามลำดับ

อรุณทัย ตันเครือ (2542) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการฝากเงินระยะยาวของผู้ฝากเงิน : กรณีศึกษาเฉพาะธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการฝากเงินระยะยาว คือ อัตราดอกเบี้ย และปัจจัยภายในที่มีผลต่อการฝากเงิน พบว่าส่วนใหญ่ฝากเงินระยะยาวเพราะบุคคลในครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นญาติมีส่วนร่วมในการตัดสินใจฝากเงินระยะยาว ส่วนปัญหาในการให้บริการ ได้แก่ การให้บริการล่าช้า และพนักงานไม่สามารถตอบปัญหาหรือไขข้อข้องใจได้

ธิดารัตน์ สงวนศักดิ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการออมของผู้มีรายได้ประจำของ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (เชียงใหม่) ภาคเหนือและพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อผู้ออม คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ให้อัตราผลตอบแทนสูง ปัจจัยด้านราคา ไม่เสียภาษีเงินฝาก ปัจจัยด้านสถานที่หรือการจัดจำหน่าย ได้แก่ สถานที่ให้บริการมีความสะดวกสบายทันสมัย ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ได้แก่ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ทั้ง 4 ปัจจัยที่กล่าวมา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งจัดอยู่ในระดับมาก ปัญหาในการซื้อหลักทรัพย์ เช่น หุ้น พันธบัตร ตราสารหนี้ ฯลฯ คือ ขาดข้อมูลข่าวสาร

วารารักษ์ กิตติวรบุตร (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมและพฤติกรรมการออมของพนักงานธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งปัจจัยด้านรูปแบบการออมที่มีผลต่อการออม พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านรูปแบบการออมในตลาดเงิน ปัจจัยย่อย คือ สามารถฝาก/ถอน ได้ทุกวัน และชื่อเสียงหรือภาพลักษณ์ของสถาบันการเงิน ปัจจัยด้านรูปแบบการออมในตลาดตราสารหนี้ ปัจจัยย่อยคือ

ชื่อเสียงและความมั่นคงของสถาบันที่ออกตราสาร และปัจจัยด้านรูปแบบการออมในตลาดทุน
ปัจจัยย่อยคือ ส่วนต่างราคาหลักทรัพย์ที่ซื้อขาย

ปัจจัยด้านความเสี่ยงที่มีผลต่อการออม พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่
ปัจจัยด้านความเสี่ยงของการออมในตลาดเงิน ปัจจัยย่อย คือ ระยะเวลาในการออม ปัจจัยด้านความ
เสี่ยงของการออมในตลาดตราสารหนี้ คือ ระยะเวลาในการออม ปัจจัยด้านความเสี่ยงของการออม
ในตลาดทุน ปัจจัยย่อย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากสภาวะตลาด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved